

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-02 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-07 XXX נ' XXX

בפני כבוד השופטת בכירה שושנה ברגר

התובע:

XXX ת.ז. XXX
ע"י ב"כ עו"ד שי מילך

נגד

הנתבעת:

XXX ת.ז. XXX
ע"י ב"כ עו"ד זיו גרובר

פסק דין

מבוא דיוני:

בפניי תובענות הדדיות בין הצדדים: מר XXX (להלן: "האיש") לבין הגב' XXX (להלן: "האישה"):

- תלה"מ 18-02-44686-02 - תביעה לביטול מזונות אשר הוגשה על ידי האיש (להלן: "תביעת האיש") במסגרתה עתר האיש לבטל את חיובו בדמי מזונות האישה מיום פסיקת כב' בית הדין הרבני האזורי ב-XXX (להלן: "בית דין הרבני") אשר חייב את הצדדים להתגרש (17.7.12). כמו כן, עתר האיש לחייב את האישה להשיב את כספי דמי המזונות ששולמו לה שלא כדין מאז, בסך של 220,000 ₪ בצירוף ריבית והצמדה.

- תלה"מ 18-07-9902-07 - תביעה רכושית אשר הוגשה על ידי האישה (להלן: "תביעת האישה"). בתביעתה, עתרה האישה להורות כי על ב"כ הצדדים להעביר לה לאלתר את כל כספי חשבון הנאמנות, שנפתח בעקבות החלטת בית המשפט מיום 24.11.05, קרן ופירות, וכן למנות מומחה אקטואר כמומחה מטעם בית המשפט על מנת שיגיש לבית המשפט חו"ד על פי החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג שנפרדו, תשע"ד-2014 (להלן: "החוק") כך שהאישה תקבל את מחצית גמלת האיש תוך שהגמלה מחושבת כהכנסה ראשונה שלו וקביעה כי משך התקופה המשותפת הינו מיום צבירת הגמלה והשיעור להעברה הוא 50%.

רקע רלבנטי:

1. הצדדים נישאו ביום 1975XXX, ולהם 4 ילדים משותפים, כולם בגירים.

2. ביום 2.2.93 הגיש האיש תביעת גירושין (נספח "א" לסיכומי האיש) בבית הדין הרבני האזורי ב-XXX. בסמוך להגשת תביעת הגירושין, עתרה האישה לבית משפט זה בתביעה לפסיקת מזונות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

עבורה ועבור הילדים. לאחר הגשת התביעות ניסו הצדדים לשקם את הקשר. האיש מחק את תביעת הגירושין ופיטר את עוה"ד, ובמקביל הסכימו הצדדים לערוך הסכם ממון.

3. הסכם הממון נערך על ידי ב"כ האשה, עו"ד XXX ז"ל, ונחתם על ידי הצדדים ביום 22/09/93 (להלן: "הסכם הממון"). הסכם הממון (נספח "ב" לסיכומי האיש) הוגש לבית המשפט המחוזי ב-XXX, במהלך דיון שהיה קבוע לאותו יום בתיק המזונות, ובו ביום אושר ההסכם.

4. על פי הסכם הממון, העביר האיש לאישה את זכויותיו בדירת הצדדים ב-XXX, והתחייב לשאת בעלות הכרוכה בהעברה וברישום הזכויות ע"ש האישה. האישה ויתרה על תביעת כל חלק בזכויות האיש במניות XXX ו-XXX. האיש התחייב להעביר לאישה מחצית מכל סכום פיצויים שייפסק לו בגין נזקים שנגרמו לו בתאונת דרכים שעבר ב-1986. זכויות האיש במכונת הצדדים הועברו לאישה.

5. כמו כן, האיש התחייב לתשלום מזונות בסך 2,000 ₪ לאישה ולארבעה הילדים החל מיום 01/10/93, צמוד למדד. נקבע כי סכום זה לא יפחת אף במלאת לקטינים 18 שנים. בנוסף התחייב האיש לשאת בשכר דירה בכל דירה בה יגורו הצדדים או האישה והילדים וכן לשאת בכל הוצאות החזקת הבית בכל דירה בה יתגוררו.

6. לאחר חתימת הסכם הממון, חזרו הצדדים לחיות יחדיו, עד ליום 28/11/00 שאז עזב האיש את הבית (ראו: סעיף 12 לסיכומי האיש) ומאז מתגוררים הצדדים בנפרד.

7. בחודש 2/01 הגיש האיש תביעה לבית משפט זה (סומנה כתמ"ש 6720/01) במסגרתה עתר לביטול החיוב במזונות כל הילדים ללא הגבלת זמן וביקש לפסוק מזונות ראויים לצעיר הילדים, XXX, שהיה אז קטין, ולאישה בלבד. ביום 15.2.04 ניתן פסק דינה של כב' השופטת צילה קינן בתביעה (נספח "ד" לסיכומי האיש) לפיו האיש חויב בסך 3,000 ₪ לחודש בגין מזונות האישה החל מיום 01/07/03, כאשר נקבע כי עד לאותו מועד, עומדים בעינם המזונות שנפסקו על פי ההסכם.

8. בהמשך, ביום 21.12.04 הגישה האישה תביעה שמהותה נקיטת סעדים לפי סעיף 11 לחוק יחסי ממון בבית משפט זה (תמ"ש 6721/01). ביום 26.5.05 ניתן פסק דין בתביעה, לפיו בהסכמת הצדדים ניתן צו מניעה האוסר על האיש ועל "XXX" ו/או מי מטעמם מביצוע כל פעולה, ו/או העברת זכויות לצד ג' ו/או כל דיספוזיציה ו/או שחרור ו/או משיכת כספים ו/או זכויות כלשהן המגיעות ו/או אשר תגענה לאיש בגין עבודתו ב-XXX לרבות: פיצויי פרישה, ימי חופשה, מחלה וכיוצא"ב וזאת עד לגובה 50% מסך הזכויות והכספים כאמור לעיל. עוד נקבע כי אין הצו חל על

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-XXX נ' XXX

המניה וזכויות האיש ב-XXX שהוסדרו בהסכם הממון שנחתם בין בני הזוג ואושר בביהמ"ש המחוזי. כן נקבע כי הצו יעמוד בעינו עד למתן החלטה אחרת של בית המשפט.

9. ביום 19.6.11 הגיש האיש תביעת גירושין לביה"ד הרבני.

10. ביום 17.7.12 ניתנה החלטת ביה"ד הרבני (נספח "ה" לסיכומי האיש) לפיה בית הדין קבע כי על הצדדים להתגרש.

11. האשה לא השלימה עם החלטת ביה"ד הרבני מיום 17.7.12, והגישה ערעור לביה"ד הרבני הגדול בירושלים. בהחלטתו מיום 7.2.13 (נספח "18" לסיכומי האשה) קיבל ביה"ד הרבני הגדול את הערעור והורה להחזיר את התיק לביה"ד האזורי להרכב אחר ועל הגשת סיכומים.

12. ביום 25.5.15 ניתן פסק הדין מפי ביה"ד הרבני בהרכב אחר (נספח "ו" לסיכומי האיש), לפיו על הצדדים להתגרש. כמו כן, חייב ביה"ד הרבני את האיש לשלם לאשה פיצוי בסך של 100,000 ₪.

13. האשה לא השלימה עם פסק דינו של ביה"ד הרבני מיום 25.5.15, והגישה ערעור לביה"ד הרבני הגדול בירושלים, וביום 8.9.16 ניתנה החלטת ביה"ד הרבני הגדול (נספח "ז" לסיכומי האיש) לפיה נקבע כי על האשה לפעול לשכנע את האיש ולמצוא מסילות לליבו להשיבו למסגרת נישואין, וזאת בפרק זמן של 4 חודשים. אם לא יגיעו הצדדים להסכמה, הערעור ידחה ועל האשה לקבל את גיטה. בהמשך פסק הדין אדרש להשתלשלות העניינים מאז ועד היום, אולם בסופו של יום, הצדדים עדיין נשואים עד היום.

סקירה דיונית של ההליכים בפניי:

14. ביום 25.12.17 הגיש האיש בקשה ליישוב סכסוך בבית המשפט לענייני משפחה ב-XXX (י"ס 50699-12-17). בהעדר הסכמות, התיק נסגר בהחלטתו של כב' השופט טל פפריני מיום 24.1.18.

15. ביום 20.2.18 הגיש האיש את תביעתו לביטול מזונות בבית המשפט לענייני משפחה ב-XXX. ביום 9.4.18 הוגש כתב הגנה מטעם האשה. ביום 10.4.18 נקבעה ישיבת ק.מ ליום 4.7.18 בפני כב' השופט טל פפריני.

16. ביום 3.7.18 ניתנה החלטת כב' השופט טל פפריני לפיה מהחומר המצוי בתיק עולה כי בין הצדדים נוהלו הליכים קודמים בבית המשפט לענייני משפחה ב-XXX, ולפיכך ולנוכח הוראות תקנה 258ג' [ד] לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984, בית המשפט הורה על העברת התיק לס.נ כב'

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-XXX נ' XXX

השופטת שלי אייזנברג (כתוארה דאז) אשר תקבע המותב בפניו יישמע התיק. בהמשך התיק הועבר לטיפול.

17. ביום 4.7.18 הגישה האישה את התביעה הרכושית. האיש לא הגיש כתב הגנה.

18. בישיבת ק.מ ראשונה שהתקיימה ביום 30.12.18 הגיעו הצדדים להסכמות כדלקמן:

1" הצדדים יפנו לאלתר לבית הדין הרבני ב-XXX לצורך קביעת מועד לסידור גט.

2. שני הצדדים מתחייבים להתייצב בבית הדין הרבני ב-XXX לצורך מתן וקבלת הגט במועד הראשון שייקבע לכך על ידי בית הדין הרבני. במועד סידור הגט ימציא התובע לידי הנתבעת המחאה בנקאית על סך 100,000 ₪.

3. החל מיום סידור הגט, יבוטל חיובו של התובע במזונות הנתבעת ותחת החיוב במזונות, ישולם לנתבעת חלקה בזכויות הפנסיה של התובע.

4. הצדדים יפנו במשותף לאקטואר מר XXX לצורך עריכת חוות דעת אקטוארית על פי חוק חלוקת חיסכון פנסיוני.

5. הצדדים יישאו בחלקים שווים בעלות שכרו של האקטואר.

6. עד למתן פסק דין המאשר את חוות דעת האקטואר שתוגש, ימשיך התובע וישלם לנתבעת את התשלומים החודשיים בסכום דמי המזונות שנפסקו.

7. הצדדים יגישו סיכומים בכתב בתביעה לביטול מזונות הנתבעת, במסגרתם יהיה כל צד רשאי לטעון גם לעניין החיוב הכספי בתקופה שמיום סידור הגט ועד מועד מתן פסק דין המאשר את חוות דעת האקטואר שתוגש.

8. הצדדים ידווחו לבית המשפט תוך 30 יום האם הגט סודר.

9. אשר לכספי הנאמנות, ככל שהצדדים לא יגיעו להסכמה בעניין זה, יגישו הצדדים טיעון בכתב במסגרת סיכומיהם בתביעה לביטול מזונות ובית המשפט יכריע בעניין.

10. בשלב זה, עד להגשת דיווח כאמור, שתי התביעות תישארנה תלויות ועומדות".

בו ביום ניתנה החלטתי לפיה ניתן תוקף של החלטה להסכמות הצדדים לעיל. כמו כן, מיניתי את רואה החשבון מר XXX (להלן: "המומחה") לצורך עריכת חוות דעת אקטוארית על פי חוק חלוקת חיסכון פנסיוני בין בני זוג. בנוסף, קצבתי מועדים להגשת סיכומי הצדדים.

19. ביום 10.4.19 הגיש האיש סיכומים מטעמו (להלן: "סיכומי האיש"). ביום 12.6.19 הגישה האישה סיכומים מטעמה (להלן: "סיכומי האישה").

20. ביום 28.7.19 הגיש המומחה מכתב מטעמו, במסגרתו התבקש להבהיר לאילו זכויות עליו להתייחס במסגרת חוות דעתו. לאחר שהוגשו תגובות הצדדים, ביום 10.2.20 ניתנה החלטתי לפיה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-02 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-07 XXX נ' XXX

בהסכמת הצדדים, הובהר למומחה כי עליו להתייחס לכלל הזכויות לרבות הסוציאליות והפיננסיות האחרות וכן לערוך חו"ד על פי החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני לרבות פסיקתאות. כן התבקשו הצדדים להודיע האם מסכימים הם להגשת טיעון קצר בכתב לעניין המועד הקובע או שמא חפצים הם לקיים דיון בעניין.

21. לאחר שהוגשו עמדות הצדדים, ביום 24.2.20 ניתנה החלטתי לפיה בהסכמת הצדדים סוגיית המועד הקובע תוכרע על סמך טיעונים בכתב. קצבתי מועדים להגשת הסיכומים וכן נקבע כי במסגרת הטיעון יתייחסו הצדדים גם לכספי הנאמנות.

22. ביום 31.5.20 הגיש האיש טיעונים מטעמו לעניין המועד הקובע (להלן: "טיעוני האיש") וביום 12.7.20 הגישה האישה טיעונים מטעמה בסוגיה (להלן: "טיעוני האישה").

23. ביום 11.6.20 ניתנה החלטתי, לפיה בהסכמת הצדדים פסק הדין יינתן במכלול הסוגיות השנויות במחלוקת. עוד נקבע כי חו"ד המומחה תוגש לאחר הכרעה בשאלת המועד הקובע. לאחר הגשתה יפעלו הצדדים בהתאם להוראות תקנות סדר הדין האזרחי. אי לכך, ניתן כעת פסק הדין.

על המדוכה:

24. הצדדים חלוקים במספר סוגיות משפטיות כדלקמן:

א. האם יש מקום לבטל את מזונות האישה מיום 17.7.12, כעתירת האיש, ולחייב את האישה להשיב לאיש את כספי המזונות ששולמו לה מאז או שמא יש מקום לדחות העתירה על הסף ולחילופין לגופה, כעתירת האישה.

ב. מהו מועד הקרע.

ג. מה גורלם של כספי חשבון הנאמנות, שנפתח בעקבות החלטת בית המשפט מיום 24.11.05, כפי שיפורט להלן.

להלן אדרש לסוגיות האמורות לפי סדרן. טענות הצדדים ישולבו במסגרת הדיון.

עתירת האיש לביטול מזונות אישה:

25. כאמור, במסגרת הסכם הממון, התחייב האיש לתשלום מזונות בסך 2,000 ₪ לאישה ולארבעה הילדים החל מיום 01/10/93, צמוד למדד. בהמשך, בפסק דינה של כב' השופטת צילה קינן מיום 15.2.04 חויב האיש בסך 3,000 ₪ לחודש בגין מזונות האישה החל מיום 01/07/03.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

26. במרכז הדיון עומד הסכם הממון, הוא מקור החיוב של האיש במזונות האשה. אי לכך, תחילה
אעמוד על ההלכה הנוגעת למעמדו המיוחד של הסכם שאושר וקיבל תוקף של פסק דין.

מעמדו של הסכם שאושר וקיבל תוקף של פסק דין:

27. כידוע, פסק דין המאשר הסכם ממזג בתוכו תכונות של שני רכיבים:

א. החלק ההסכמי- ההסכם שבין בעלי הדין.

ב. החלק השיפוטי- אשר נותן להסכם תוקף של פסק דין.

ראו: ע"א 3960/05 ע"ד נפתלי נשר נ' שיבלי ראיץ בן פאיז [פורסם בנבו] (26.12.05), רע"א 4976/00
בית הפסנתר נ' דליה מור ואח', פ"ד נו(1), 577.

28. בשל כך, נפסק כי: "...המבקש לתקוף פסק דין המאשר הסכמה בין הצדדים צריך לבחור באחד
משני מסלולים אפשריים; תקיפת החלק "ההסכמי" או תקיפת החלק "השיפוטי"... כאשר צד
להסכם, מנסה לבטל את פסק הדין, מחמת פגם הקשור להסכם עצמו כמו, טעות, הטעיה או
חוקיות, הפרה, או שינוי מהותי בנסיבות הפן "ההסכמי" מאפשר לו להגיש תביעה חדשה
פעילתה, הפגם שנתגלה בהסכם ע"י הגשת תביעה כזו, ממילא מתבקש ביטול פסק הדין. לעומת
זאת, כאשר צד להסכם מבקש לבטל את ההסכם מההיבט "השיפוטי" (הינו הליך האישור שניתן
להסכם ע"י השופט) פתוחה בפניו הדרך לנקוט הליכי ערעור רגילים, וביטול ההסכם שנפל בו
פגם בחלק "השיפוטי" – ייעשה אך ורק בהליכי ערעור (ראו: תמ"ש (ת"א) 12542-03-16 כ.ד נ'
ג.א.ד [פורסם בנבו] (7.10.18)).

29. הלכה מושרשת היא כי בהעדר טעם מיוחד לא תתקבלנה טענות כנגד הסכמים שקיבלו תוקף של
פסק דין בכלל, וזאת בשל המשקל הניכר שיש ליחס לערך בדבר סופיותן של פשרות. לא בנקל ניתן
לטעון לבטלותם. יפים לעניין זה דברי כב' השופט אור בע"א 2495/95 הדס בן לולו נ' אטראש
אליאס ואח', פ"ד נא(1), 577 בעמ' 594-595: "בשל כך נקבע בהסכמי פשרה... כי יש בהם הסדר
סופי ומוחלט של הסכסוך בין הצדדים. קביעה כזו משקפת את ציפיותיהם של הצדדים להסכמי
פשרה... יש בכך כדי להצביע על הצורך בקיומם של טעמים כבדי משקל אשר יצדיקו את
המסקנה כי דין ההסכם להתבטל".

30. אמור מעתה, התחייבויות אליהן באו הצדדים מתוך פשרה והסכמה ביניהם לא בנקל יבוטלו וישונו
(דברי כב' השופט ויצמן בתמ"ש (כ"ס) 3351/07 מ.נ. נ' מ.ש. [פורסם בנבו] (8.3.09) בפסקה 15 לפסק
הדין).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

31. משנה תוקף יש להסכם ממון בין בני זוג. המחוקק נתן לו מעמד מיוחד, וכדי להיווכח ברצינות שייחס לו המחוקק, נדרשו דרישות צורניות לא רק לחתימתו, אלא גם לאישור כתנאי לתקפותו (סעיף 2 (א) ו-(ב) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973). האישור על פי חוק זה נועד להבטיח את גמירות דעתם של הצדדים ולוודא כי ההסכם נערך מתוך רצון חופשי, ללא לחץ או כפייה או השפעה בלתי הוגנת ולאחר שבית המשפט ווידא כי הצדדים הבינו בדיוק את משמעות ההסכם ותוצאותיו האפשריות (ראו: ע"א 487/87 אבידור נ' אבידור פ"ד מב(3), 499, ע"א 4/80 מונק נ' מונק פד"י ל"ו (421, 428), בר"ע 359/85 קוד נ' קוד פד"י ל"ט (421). יפים לענייננו דבריה של כב' השופטת בן פורת בבר"ע 359/85 קוד נ' קוד, פ"ד לט(3), 421: "ספק בליבי, אם לאחר קבלת אישור להסכם ממון בין בני זוג במעמד של שופט, דיין או עורך נישואין (בלי שערערו על פגם שנפל בהליך האישור), יכול בן זוג להישמע בטענה, שכרת את ההסכם, בניגוד להצהרתו, מרצונו הטוב והחופשי. אם נגרוס אחרת תתרוקן לכאורה מתוכנה הדרישה לאישור כזה, הבא לפי עצם טיבו וטבעו להבטיח, שבני הזוג יבינו הבן היטב את תוכן ההסכם ויסכימו לו מרצון".

32. ראויים לציון לענייננו דברי כב' השופטת קראוס בתמ"ש (כ"ס) 28977/02 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (27.10.09): "ביהמ"ש אינו אמור לשמש אפוסטרופוס לאנשים בגירים ולהחלטותיהם, אשר היו צריכים לשקול את שיקוליהם ולבדוק את יכולותיהם הכלכליות טרם כניסתם להתחייבות. ביהמ"ש לא ישחררם מהתחייבות לא כדאית בדיעבד, שהרי טעות בכדאיות עסקה אינה עילה לביטול הסכם. שאם לא כן, ייטען שבית משפט נקט בגישה פטרנליסטית. משקיבלה האשה החלטה לחתום על ההסכם ומשהתרשמתי כי התובעת חתמה על ההסכם מרצונה החופשי, יש לכבד הסכם זה. מדיניות שיפוטית ראויה תומכת בכיבוד הסכמים שנערכו בין צדדים, על אחת כמה וכמה שנערכו בכתב וביתר שאת משאושרו וקיבלו תוקף של פסק דין ע"י בית משפט לאחר שבית משפט השתכנע בהבנתם, הסכמתם ורצונם של הצדדים. אם לא נלך בדרך זו, תיגרם בוקה ומבולקה ואנדרלמוסיה. היציבות המשפטית תיפגם, צדדים שעורכים הסכמים (הטעות במקור- ש.ב) ומשיגים הישגים לא יוכלו להיות בטוחים שההישגים יעמדו בעינם – לא יוכלו להתנהל על פי ההסכם".

33. ראו גם: דברי כב' השופטת סיוון, בתמ"ש (ת"א) 4912/07 ה.א. נ' ה.א. [פורסם בנבו] (31.12.12): "מסכימה אני עם גישת הפסיקה וכפי שצוטטה מעלה, כי המדיניות המשפטית הנכונה, על מנת לחזק עקרונות כגון ודאות והסתמכות, הינה כי יש לבטל הסכמים במשורה. על אחת כמה וכמה כאשר בהסכם ממון בין בני זוג עסקינן, אשר נערך לאחר הליך גישור ארוך למדי והכולל אישור ההסכם במעמד בית המשפט - אזי יש ליתן יד לביטול ההסכם אך ורק בנסיבות קיצוניות וחמורות במיוחד ולמלא בדווקנות אחר הוראות החוק והפסיקה באשר לעילות הביטול...".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-XXX נ' XXX

34. מכאן כי על המבקש לבטל הסכם אשר אושר על ידי בית המשפט וקיבל תוקף של פסק דין לעמוד
בנטל ראיה גבוה במיוחד.

35. ואולם, הגם שבית המשפט אישר את הסכם הממון בין הצדדים ואף נתן לו תוקף של פסק דין, אין
ההסכם חסין באופן מוחלט מפני ביטולו, ואין בכך כדי למנוע מאחד המתקשרים בהסכם לטעון
לפגם בכריתתו בהתאם לעילות המנויות בחוק החוזים, אם נפל פגם מהותי בעת כריתתו (ראו:
בע"מ (ת"א) 1277/07 פלונית נ' פלוני [פורסם בבנו] (18.8.2009) עמוד 20). יחד עם זאת, נקבע
בפסיקה שצד המבקש לבטל הסכם ממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין, בשל פגם בכריתתו,
נדרש לעמוד בנטל ראיה כבד במיוחד (ראו: ע"א 2495/99 הדס בן לולו נ' אטראש, פ"ד נא (1) 577).
כידוע, הנטל הכבד להוכיח את התקיימות העילות החוזיות לביטול ההסכם מוטל על הטוען
להתקיימותן.

36. בענייננו, למעשה האיש לא "תוקף" את הסכם הממון, לא בחלק השיפוטי, ולא בחלק ההסכמי
שלו. האיש לא טען לעניין עילות חוזיות לביטולו של הסכם הממון וגם לא לעניין האישור ומתן
תוקף של פסק דין (בשים לב לעובדה כי המועד להגשת ערעור על החלק השיפוטי חלף זה מכבר).

37. לעניין זה ייאמר כי גם בתביעת האיש בתמ"ש 6720-01 האיש לא ביקש ביטולו של ההסכם כולו,
על ההסדרים הרכושיים שבו וסייג את טיעונו לחיוב המזונות (לטענת האיש בתביעתו הדבר נבע
מייעוץ משפטי לקוי (ראו: סעיף 12 לתביעת האיש)).

38. נוכח כל האמור, נקודת המוצא של דיונינו הינה כי הסכם הממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין
הינו בר תוקף. פסק הדין המאשרו חלוט וסופי.

39. לעניין מזונות האשה, בסעיף 6 (ח) להסכם הממון נקבע: **"דמי המזונות וההתחייבויות בסעיף זה
ישארו על כנם ולא ישונו כל עוד הצדדים נשואים זל"ז כדמו"י. כל תביעה להפחתת ו/או להגדלת
מזונות או לשינוי ההתחייבויות בסעיף זה שתוגש ע"י מי מן הצדדים תדחה על הסף תוך חיובו
בהוצאות"**.

40. לפיכך, על פי הסכם הממון בעל התוקף המחייב, כאמור, דמי מזונות האשה לא ישונו כל עוד
הצדדים נשואים זל"ז כדמו"י.

41. כעת יש לבחון האם קיימת הצדקה, בנסיבות דנא, לסטות מהוראות ההסכם המחייב.

42. לשיטת האיש, העילות שבגינן יש לבטל את החיוב במזונות האשה הינן כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

א. הצדדים פרודים למעלה מ-18 שנים, הם אינם גרים יחד ואין להם כל קשר. מצד האישה קיימת שנאה עזה כלפי האיש והיא מעוניינת רק בכספו.

ב. מצבה הכלכלי של האישה טוב יותר ממצבו הכלכלי של האיש. האישה בעלת נכסים רבים וממון. האישה עובדת כיום ויש לה אמצעים כלכליים אדירים לעומת האיש הסובל מבעיות רפואיות ומוכר כנכה, שכבר הגיע לגיל פרישה ואינו מסוגל להתקיים מכספי הפנסיה אלא נאלץ להמשיך ולעבוד בעבודה פיזית.

ג. המשך תשלום המזונות בנסיבות דין, איננה עולה בקנה אחד עם חובת תום הלב. האישה יכולה לפרנס עצמה מרכושה ומכספים שקיבלה במסגרת איזון המשאבים. האישה קיבלה את בית מגורי הצדדים וזכויות נוספות במסגרת הסכם הממון.

ד. אי הפסקת תשלום המזונות ינציח מצב בלתי רצוי של הסתמכות אינסופית של האישה באיש. הסתמכות זו איננה מוצדקת, מאחר והצדדים הינם פרודים מזה שנים, במיוחד במצב בו האיש הגיע לגיל הפנסיה ואין לו כל יכולת כלכלית וחובה לשלם לאישה מזונות.

ה. מקור החיוב במזונות אישה מעוגן בשיתוף בין בני זוג שבאו בברית נישואין ויונק מעצם קשר האישיות. מכאן שכאשר אין הצדדים חיים יחדיו, מצטמצם הבסיס לחיוב, גם אם האישה לא הוכרזה כמורדת וגם אם אין עילה להכרזתה ככזו.

ו. מדובר בפירוד ממושך וקבוע מתוך השלמה עם המצב שנוצר, כשדרישת האישה להמשך תשלום מזונות נגועה בחוסר תום לב.

ז. עקרונות היושר וההגינות מחייבים שלא להמשיך חיוב איש במזונות אשתו שאינה חיה עמו כבר 18 שנים ואינה מוכנה להתגרש ממנו.

43. מנגד, האישה מכחישה את מכלול טענות האיש, וסבורה כי דין תביעתו דחייה על הסף ולחילופין לגופה.

השתלשלות העניינים אשר הובילה למצב שהצדדים עדיין נשואים עד היום:

44. הערה מקדמית: המפורט להלן, בכל הנוגע להליכים בבית הדין הרבני (על ערכאותיו) מתבסס על מסמכים אשר הומצאו לבית המשפט על ידי הצדדים בלבד.

45. כאמור, לאחר חתימת הסכם הממון, חזרו הצדדים לחיות יחדיו, עד ליום 28/11/00 שאז עזב האיש את הבית (ראו: סעיף 12 לסיכומי האיש) ומאז מתגוררים הצדדים בנפרד. ביום 19.6.11 הגיש האיש תביעת גירושין לביה"ד הרבני. ביום 17.7.12 ניתנה החלטת ביה"ד הרבני, לפיה בית הדין קבע כי על הצדדים להתגרש. האישה לא השלימה עם החלטת ביה"ד הרבני מיום 17.7.12, והגישה ערעור לביה"ד הרבני הגדול בירושלים. בהחלטה מיום 7.2.13 קיבל ביה"ד הרבני הגדול את הערעור והורה להחזיר את התיק לביה"ד האזורי להרכב אחר ועל הגשת סיכומים. ביום 25.5.15 ניתן פסק

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

דין מפי ביה"ד הרבני בהרכב אחר, לפיו על הצדדים להתגרש. כמו כן, חייב ביה"ד הרבני את האיש לשלם לאישה פיצוי בסך של 100,000 ₪.

46. האישה הגישה ערעור לביה"ד הרבני הגדול בירושלים על פסק הדין מיום 25.5.15, וביום 8.9.16 ניתנה החלטת ביה"ד הרבני הגדול לפיה נקבע כדלקמן:

- א. הערעור מתקבל חלקית.
- ב. על המערערת לפעול לשכנוע את המשיב ולמצוא מסילות לליבו להשיבו למסגרת נישואין ראווה וזאת בפרק זמן של ארבעה חודשים.
- ג. על המשיב להושיט יד על מנת לבחון את כנות המערערת ברצונה לשקם את מערכת הנישואין.
- ד. בית הדין ממליץ שההליך ילווה ע"י אישיות המקובלת על הצדדים שהיא גם מקצועית.
- ה. אם עד לסוף פרק זמן זה לא יגיעו הצדדים להסכמה אזי הערעור ידחה ועל המערערת יהיה לקבל את הגט.

47. ב"כ האישה צירף לסיכומי האישה מכתב ששלח לב"כ האיש מיום 11.9.16 (סומן נספח "2א") לפיו הוא פנה אליו, כפי החלטת ביה"ד הרבני הגדול. לטענת האישה, ב"כ האיש לא השיב על מכתבו. סידור הגט נקבע ליום 29.5.17, ובהחלטה שניתנה באותו היום (נספח "4" לסיכומי האישה) נקבע כדלקמן:

י"קבע מועד נוסף לתאריך 19/06/2017 בשעה 9:00 בבוקר.

יש להביא עדים כתובה ותעודת נישואין.

בית הדין מחייב את ב"כ הבעל ליצור קשר עם ב"כ האישה בתוך 72 שעות לחיאות פגישה ולסגור את כל העניינים הפתוחים קרי פנסיה.

אם ב"כ האיש לא ימלא אחר החלטות בית הדין יראה הדבר ככזיון בית הדין.

48. ביום שנקבע לסידור הגט, יום ה- 18.6.17, האיש לא הופיע (ראו: פרוטוקול הדיון שצורף לסיכומי האישה וסומן נספח "10").

49. בהמשך, ניתנה החלטת ביה"ד הרבני מיום 29.6.17 (נספח "ח" לסיכומי האישה) במסגרתה נקבע כי ביה"ד נעתר לשינוי מועד סידור הגט, כאשר בבקשתה לביה"ד הרבני מאותו היום (נספח 10א) לסיכומי האישה) עתרה האישה לדחות את סידור הגט דחייה ללא תאריך עד אשר יוסדרו זכויותיה במפגש בין הצדדים ופרקליטיהם או עד לאחר פסיקת בית משפט זה המבטיחה את זכויותיה הסוציאליות של האישה (סעיף 9 לבקשה מיום 29.6.17).

50. בסעיפים 4-5 לתגובת האיש (לבקשת האישה למתן פס"ד שהוגשה לבית המשפט ביום 17.2.19) מיום 20.3.19, טען האיש כי הסיבה שהוא לא פנה לביה"ד האזורי לצורך קביעת מועד לסידור הגט

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

הינה כי אין באפשרותו להעביר לאישה סך של 100,000 ₪, כפי שהוסכם בין הצדדים בסעיף 2 להסכמות הצדדים מיום 30.12.18, כלשונו:

4. יצוין כי בסמוך לאחר הדיון ניגש התובע לבנק על מנת לבדוק אפשרות לקבל הלוואה ע"ס של 100,000 ₪ (לאחר שהתובע כבר פרע את השיק הבנקאי שהוכן על סך זה במועד שנקבע לסידור הגט עובר להגשת התביעה, לצורך הוצאתיו השונות, ובכלל זה, המשך תשלום המזונות לנתבעת)

5. לאור מצבו הפיננסי הקשה והלוואות שנטל בהיותו חולה, התובע קיבל הודעת סירוב להלוואה שביקש, ולאחר מכן פנה לבנקים וגופים שונים על מנת לבדוק האם יוכל לקבל הלוואה שכן מדובר בסכום גבוה מאוד.

בנסיבות אלו, ברי כי לא ניתן לקבוע כי הצדדים עדיין נשואים עד היום רק בשל התנהלות האישה, כנטען על ידי האיש.

51. מכאן כי על פי ההסכם הסופי החלוט והמחייב, זכאית האישה למזונות אישה עד למועד סידור הגט, אשר כאמור, טרם הוסדר ולא רק בשל התנהלות האישה, כמבואר לעיל.

52. נוכח כל האמור והמפורט, אני קובעת כי תביעת האיש לביטול מזונות אישה- נדחית.

53. מספר הערות בטרם חתימת החלק העוסק בתובענה לביטול מזונות אישה בפסק הדין:

א. ראוי לציין את העובדה כי בהליך הקודם בבית משפט זה (תמ"ש 6720-01) האיש לא חלק על עצם זכאותה של האישה למזונות (כנטען על ידי האישה בסעיף 21 לסיכומיה). כזכור, הצדדים הגיעו להסכמה לפיה במקום דיון בתוקפו של הסדר המזונות על פי הסכם הממון, יגישו הצדדים סיכומים המתייחסים לקציבת מזונות האישה בלבד (כפי שצוין בסעיף 10 לפסק דינה של כב' השופטת צילה קינן מיום 15.2.04). ללמדך כי היעדרות לעתירת האיש יהא בה, הלכה למעשה, כדי חתירה תחת הסכמות היסוד שהוסכמו בין הצדדים, והתערבות גסה באותן הסכמות, בנסיבות לפיהן אין כל הצדקה לכך (לאור המפורט לעיל) בפרט כאשר האיש הביע הסכמתו לתשלום המזונות אשר הוסכם בהסכם הממון פעמיים: פעם אחת במועד החתימה (ואישור הסכם הממון) ופעם שנייה במהלך ההליך הנוסף שהתקיים בבית משפט זה, כאמור.

ב. יש לציין כי גם בעובדה שהאיש לא הגיש תובענה לביטול מזונות עד לשנת 2018, כאשר הוא עזב את הבית בשנת 2000, יש חיזוק למסקנתי, שכן יש בהתנהלות זו, קרי, כל השנים לא עתר לביטול המזונות, משום אישור המאשר את זכאות האישה למזונותיה. האיש למעשה הציג מצג בפני האישה לפיו היא זכאית למזונות, ובכך גרם לה להסתמכות וודאות בדבר זכאותה למזונות.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח העובדה כי במהלך השנים התקיימו הליכים בביה"ד הרבני, כנסקר לעיל, וכן כי האיש היה מיוצג.

ג. בהתייחס לטענת האיש לפיה מצבה הכלכלי של האישה טוב יותר ממצבו הכלכלי (ראו בסעיף 45 לסיכומי האיש), הרי שהאיש לא הציג לבית המשפט ולו אסמכתא אחת המעידה על מצבו הכלכלי. לא צורפו תלושי שכר ו/או גימלה ו/או תדפיסי חשבונות בנק. גם טענתו לפיה הוא מתגורר ביחידת דיור בשכירות (בסעיף 14 לתביעתו) לא נתמכה באסמכתאות כגון הסכם שכירות או אישורי העברות בגין שכ"ד. בנסיבות אלו, ברי כי הימנעותו של האיש מלהביא אסמכתאות לתמיכה בטענתו, עומדת לחובתו. במצב דברים זה, בית המשפט אינו יכול לקבוע, בהעדר נתונים מדויקים, כי מצבה הכלכלי של האישה טוב יותר משל האיש, כנטען על ידו, והטענה נותרה בעלמא, ללא כל ביסוס.

ד. בהתייחס לחו"ד הפסיכיאטרית משנת 1993 שצורפה לתביעת האיש ולסיכומיו (נספח "ג"), הרי שלא רק שאין לה כל רלבנטיות לענייננו, שכן האיש כלל לא טען לעניין עילות חוזיות לביטולו של הסכם הממון, כמבואר לעיל, אלא היא אף צורפה בניגוד להסדר המיוחד החל בבית המשפט לענייני משפחה בנוגע למינוי מומחים (כנטען על ידי האישה בסעיף 24 יא' לסיכומיה). בעל דין המבקש למנות מומחה בעניין הנדון בפני בית משפט לענייני משפחה, חייב לפנות לבית המשפט ולעתור למינוי מומחה מטעם בית המשפט. בעל דין אינו רשאי להגיש חו"ד מטעמו, בטרם פנה או ביקש מבית המשפט לעשות זאת (ראו: תקנה 25 (ח) לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020, וסעיף 8(ג) לחוק בית המשפט לענייני משפחה התשנ"ה-1995). בענייננו, כאמור, חו"ד שצורפה לתביעת האיש צורפה בניגוד להוראות הדין המיוחדות, כמפורט לעיל. בנסיבות אלו, בית המשפט אינו מייחס כל משקל לחו"ד זו.

ה. בהתייחס לפסקי הדין אשר אוזכרו בסיכומי האיש לעניין מקור החיוב במזונות (סעיפים 50 ו-53 לסיכומיו) הרי שנסיבות ענייננו מיוחדות ושונות, שעה שהצדדים חתמו על הסכם ממון, בעל תוקף מחייב, כמבואר לעיל, והוא המקור לחיוב במזונות האישה.

מועד הקרע:

54. כאמור, הסכם הממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין הינו בר תוקף.

55. סעיף 7 ב' להסכם קבע כדלקמן:

"מוסכם ומוצהר בין הצדדים שכל רכוש ו/או זכות הרשומים כיום על שם מי מהצדדים ו/או שיווצרו במהלך הנישואין (למעט כספי ירושה של כל צד) ושלא פורטו במפורש בהסכם זה- יהיו

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-02 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-07 XXX נ' XXX

שייכים לשניהם בחלקים שווים, מבלי שים לב על שם מי הם רשומים בפועל. כל צד יהא רשאי, בכל עת, לתבוע את חלוקתם חלק כחלק" (ההדגשה שלי- ש.ב.).

56. למעשה, לאור הוראות סעיף זה זכאית האישה לחלקה בזכויותיו הסוציאליות של האיש, אשר נצברו לו במהלך הנישואין (כלשון הסעיף).

57. מכאן כי על פניו, על פי לשון הסכם הממון, זכאית האישה למחצית מזכויותיו של האיש שנצברו לו מיום הנישואין וכל עוד הצדדים נשואים.

58. יחד עם זאת, בנסיבות ענייננו, הצדדים עדיין נשואים, כמפורט לעיל. אם נפעל בהתאם ללשון ההסכם, יוצא כי ניתן לכאורה לטעון כי עד היום נמשכים חיי השיתוף, וברור שלא כך הוא. לכן על בית המשפט לתור אחר "מועד הקרע", קרי המועד הרלבנטי לשם הערכת שווי הרכוש המשותף לשם חלוקתו, הינו המועד אשר עד אליו חל בין הצדדים שיתוף רכוש, וממועד זה ואילך כל צד אחראי לכל זכות או חובה שצמחו לו.

59. נפסק כי (ראו: עמ"ש (חי) 23541-01-17 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (9.8.17)):

"מהו 'מועד הקרע'?"

הקרע ייתכן במספר מישורים:

קרע פיזי – ובכלל זה יציאה מבית המגורים, הפרדת מגורים, נקיטה בהליכים משפטיים.

קרע כלכלי – ובכלל זה הפסקת ניהול משק הבית במשותף.

קרע זוגי – ובכלל זה הפרת נאמנות מצד בן הזוג, אלימות בין בני הזוג, הגשת תלונה במשטרה על אלימות ועוד.

לבית המשפט שיקול דעת בנדון, בהתאם לנסיבות המקרה שבפניו".

(ההדגשה שלי- ש.ב.).

60. עוד נפסק כי (ראו: תמ"ש (ת"א) 18568-05-13 פלונית נ' אלמוני [פורסם בנבו] (21.6.15)).

"למעשה, העיקר הוא המועד בו מפסיקים בני הזוג לנהל קופה משותפת, בעוד שראיות לאותו מועד יכולות להיות בדמות עזיבת הבית, הפרדת חשבונות בנק, קשר עם צד שלישי, הגשת תביעה וכו' (ראה בהרחבה: י. שקד, חוק יחסי ממון – הנחלץ מפגיעתו הרעה? "משפחוק" – סוגיות בבית המשפט ובבית הדין, כתב עת לענייני משפחה, כרך א'; פורסם גם בנבו). למעשה, זו 'כל התורה על רגל אחת', המועד אותו יש לתור הינו המועד בו חדלו הצדדים לראות עצמם כשותפים וכמי שמקיימים מערכת זוגית כלכלית מחייבת, בין לזכויות ובין לחובות" (ההדגשה שלי- ש.ב.).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-02 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-07 XXX נ' XXX

61. משכך, עלי לאתר את נקודת הזמן המשקפת מועד קרע סופי בו חדלו הצדדים לראות עצמם כשותפים.

62. בענייננו, אלו הם ציוני הדרך הקובעים בחייהם של בני הזוג:

המועד	ציון הדרך
20.5.75	הצדדים נישאו זל"ז
2.2.93	האיש הגיש תביעת גירושין בביה"ד הרבני האזורי ב-XXX
22.9.93	הצדדים חתמו על הסכם הממון
28.11.00	האיש עזב את הבית
2/01	האיש הגיש תביעה לביטול החיוב המזונות כל הילדים ללא הגבלת זמן
15.2.04	ניתן פסק דינה של כב' השופטת צילה קינן בתביעת האיש.
21.12.04	האיש הגישה לביהמ"ש תביעה שמהותה נקיטת סעדים לפי סעיף 11 לחוק יחסי ממון בבית משפט זה (תמ"ש 6721/01).
26.5.05	ניתן פסק דין בתביעת האיש.
19.6.11	האיש תביעת גירושין לביה"ד הרבני
17.7.12	ניתנה החלטת ביה"ד הרבני לפיה בית הדין קבע כי על הצדדים להתגרש.
7.2.13	ניתנה החלטת ביה"ד הרבני הגדול שקיבלה את ערעור האיש
25.5.15	ניתן פסק הדין מפי ביה"ד הרבני בהרכב אחר לפיו על הצדדים להתגרש, וביה"ד חייב את האיש לשלם לאישה פיצוי בסך של 100,000 ₪.
8.9.16	ניתנה החלטת ביה"ד הרבני הגדול בערעור האיש.

63. לשיטת האיש, יש לקבוע כי מועד הקרע הינו יום חתימת ההסכם, קרי יום 22.9.93, בו הופרד וחולק הרכוש בין הצדדים, דבר המעיד על הפרדה רכושית וכלכלית בפועל ובקרע סופי ומוחלט (כותרת טיעוני האיש). מנגד, לשיטת האישה, יש לקבוע את מועד הקרע ביום יציאתו לגמלאות של האיש (סעיף 9 לטיעוני האישה). לחילופין, במועד הגשת התביעה בביה"ד הרבני: 19.6.11 (סעיף 10 לטיעוני האישה) ולחילופי חילופין ביום עזיבתו של האיש את הבית: 28.11.00 (סעיף 11 לטיעוני האישה).

64. ייאמר כי אין בידי לקבל טענות האיש לפיהן מועד הקרע הינו מועד חתימת ההסכם בשנת 1993. כמפורט לעיל, לאחר חתימת הסכם הממון מיום 22/09/93, חזרו הצדדים לחיות יחדיו בשלום,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

קרי, לאחר החתימה על הסכם הממון בשנת 1993 אוחה הקרע בחזרה לשלום בית. כך עולה גם מדברי האיש עצמו בדיון מיום 31.10.11 בביה"ד הרבני (צורף לסיכומי האיש וסומן ב'2) בשורות 3-6: "הבעל: בשנת 93 היה קרע בינינו והיא עזבה את הבית עם הילדים והיינו בנפרד, הגשתי תביעה לגירושין ב-XXX ומצבינו השתפר וביטלתי את התיק, הייתה תביעה בביהמ"ש לפירוק שיתוף וחתמתי על הסכם ממון שבו אני מוותר על כל הרכוש, אח"כ חזרנו לחיות יחד והחיים לא עלו יפה היינו במס' פגישות אצל יועצת נישואין, חיינו בחדרים נפרדים..." ובהמשך דבריו (בשורה 12): "הבעל: אני לא יכול לשלם אנו פרודים 11 שנה ואין שום קשר בינינו". דהיינו, לדברי האיש עצמו, הצדדים שבו לחיות יחד לאחר החתימה על הסכם הממון ועד לשנת 2000, שכן לדבריו, הצדדים היו בשנת 2011 פרודים 11 שנה, קרי הפרידה לדבריו משנת 2000 ולא קודם לכן. אי לכך, אני דוחה את טענות האיש לעניין זה.

65. ראו גם: טענת האיש בכותרת תביעתו שהוגשה ביום 20.2.18: "...לצדדים, אשר למותר לציין, פרודים מזה כ-15 שנה!", דהיינו לדברי האיש עצמו הצדדים פרודים מאז שנת 2003. בהמשך התביעה, נטען בסעיפים 11 ו-43 כי הצדדים פרודים 17 שנים. בהתעלם מהסתירה בטענות האיש, בין אם מדובר ב-15 או 17 שנים, הרי שאף האיש עצמו בתביעתו טוען כי הצדדים פרודים משנת 2001 לכל המוקדם. משכך, עולה כי טענת האיש לעניין מועד הקרע שהינו בשנת 1993 אינה עולה בקנה אחד עם הנטען בתביעתו, כאמור.

66. אין בידי לקבל טענת האשה לעניין קביעת מועד הקרע ביום יציאתו לגמלאות של האיש. לא מצאתי בנימוקי האשה כי קיים בסיס משפטי ועובדתי לקביעה כגון דא.

67. הוא הדין לעניין יום הגשת תביעת הגירושין ביום 19.6.11. סבורני כי מדובר במועד ממושך ביותר במהלכו האיש התגורר בנפרד מהאשה (11 שנים).

68. עוד ייאמר כי אינני רואה את מועד עזיבת האיש את הבית (28.11.00) כמועד הקרע. ראשית ייאמר כי להשקפתי עזיבת הבית כשלעצמה לא תמיד מעידה על מועד הקרע ויש לבחון כל מקרה לפי נסיבותיו. במקרה דנן, במועד עזיבת האיש את הבית דומני כי טרם הוברר מצב יחסיהם האישיים של הצדדים, יתכן כי במועד זה האשה סברה כי האיש ישוב לחיקה, כשם שכבר עשה בעבר, לאחר שבני הזוג נפרדו בשנת 1993, כמפורט לעיל, ושב לחיות זו עם זה. חיזוק לכך ניתן לראות בעובדה כי האיש לא הגיש תביעת גירושין לבית הדין הרבני בתקופה זו: למן עזיבתו את הבית ביום 28.11.00 ועד ליום 19.6.11, ורק במועד זה הוגשה תביעת הגירושין מטעמו. יצוין כי האיש נשאל על ידי ביה"ד הרבני במהלך הדיון מיום 31.10.11 (צורף לסיכומי האשה וסומן ב'2) על כך בשורות 13-14:

"ביה"ד: אז למה באת רק עכשיו להגיש תביעה?"

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902 XXX נ' XXX

הבעל: לא יכולתי מבחינה כלכלית".

69. לדידי, המועד בו ניתן פסק הדין מיום 26.5.05 בתמ"ש 6721/01 הוא מועד הקרע. סבורני כי ממועד זה, בו שני הצדדים הסכימו למתן צו מניעה לעניין הזכויות המגיעות לאיש מעבודתו בXXX, ובהסכמתם זו, הם הביעו את העדרו של השיתוף ביניהם. במועד זה, חדלו הצדדים לראות עצמם כשותפים וכיחידה כלכלית אחת. סבורני כי במועד מתן פסק הדין מיום 26.5.05, הייתה זו נקודת מפנה בה היה ברור, למעלה מכל ספק, כי ממועד זה ואילך הצדדים החלו נוהגים לפי הכלל של "שלי-שלי ושלך-שלך" (ראו: דברי השופטת נתניהו בע"א 809/90 לידאי נ' לידאי, פ"ד מו(1) 602, בעמ' 613).

70. על כן, הנני קובעת כי מועד הקרע הינו יום ה-26.5.05.

71. לפיכך, הנני מורה למומחה מר XXX לערוך חוות דעת אקטוארית בהתייחס לכלל הזכויות לרבות הסוציאליות והפיננסיות האחרות של הצדדים למן יום הנישואין (20.5.75) ועד למועד הקרע (26.5.05) וכן לערוך פסיקתא לגוף המשלם (XXX) מותאמת לחוק, כך שתשלום הפנסיה יבוצע באמצעות הפסיקתא שתירשם.

72. חו"ד המומחה תוגש תוך 60 יום. הצדדים יישאו בחלקים שווים בעלות שכרו של המומחה (כפי הסכמתם בדיון מיום 30.12.18 (סעיף 5 להסכמות) כנסקר לעיל).

73. חווה"ד המומחה תועבר לעיון הצדדים, אשר רשאים לפעול בהתאם להוראות תקנה 25 (ה)-(ו) לתקנות בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), תשפ"א-2020 (להלן: "התקנות").

74. הצדדים יודיעו לבית המשפט תוך 20 יום ממועד מתן חו"ד המומחה מהי האופציה אותה מסכימים הם לאמץ (היוון או תשלום במועד גמילת הזכויות).

75. בתום המועד להגשת בקשה מנומקת לחקירת המומחה (ראו: תקנה 25 (ו) לתקנות) יחתמו הפסיקתאות שנערכו על ידי המומחה, וינתן פסק דין המאמץ את מסקנות חו"ד המומחה.

76. החל ממועד יציאתו של האיש לגמלאות, האישה זכאית לחלקה בגמלת האיש (לפי השיעור שייקבע על ידי המומחה, בהתאם למועד הקרע, כמבואר לעיל).

77. האישה הסכימה להמרת המזונות בזכותה לפנסיה מXXX שמקבל האיש (ראו: דברי ב"כ האישה בדיון מיום 30.12.18 בעמ' 3 בשורות 1-3, וכן: סעיפים 23 ו-24 כט' לסיכומי האישה).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-02 XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-07 XXX נ' XXX

78. עד למתן פסק דין המאשר את חוות דעת המומחה שתוגש, ימשיך האיש וישלם לאישה את התשלומים החודשיים בסכום דמי המזונות שנפסקו (שהרי האישה זכאית למזונות עד למועד סידור הגט, כפי שנקבע לעיל).

79. החל ממועד מתן פסק הדין המאשר את חוות דעת המומחה שתוגש יבוטל חיובו של האיש במזונות האישה ותחת החיוב במזונות, ישלם האיש לאישה חלקה בזכויות הפנסיה שלו.

כספי חשבון הנאמנות:

80. כזכור, ביום 6.11.05 הגישה האישה במסגרת תמ"ש 6722/01 בקשה שכותרתה: "בקשה למתן הוראות על פי פסה"ד ובמסגרת סעיף 7 לחוק ביהמ"ש למשפחה", אליה צירפה מכתב מטעם היועצת המשפטית של חברת "XXX" מיום 28.9.05, לפיו:

"1. ביום 1.8.05 פרש החבר שבנדון לפנסיה תקציבית ובמועד פרישתו היה זכאי לתשלום פיצויים פדיון ימי חופשה, הבראה ופדיון מניה.

2. בהתאם לפסק הדין שניתן בתמ"ש 6721/01 מעכבת XXX לאחר ניכוי מסים כדין מחצית מסכום הפיצויים ופדיון ימי חופש והבראה ולמעט XXX (פסק הדין הוציא מכלל צו המניעה את כספי פדיון ה-XXX) כלדהלן:

פיצויים - ₪ 110,774.00

חופש - ₪ 5,612.40

הבראה - ₪ 1,883.09

סה"כ: ₪ 118,269.49

3. הסך הנ"ל אינו צובר ריבית והפרשי הצמדה.

4. בעיכוב הסכומים הנ"ל מילאה XXX אחרי צו המניעה ולא חלה עליה כל חובה נוספת לעכב כספים נוספים מהתשלומים המבוצעים לידי החבר.

5. יצוין כי הסך של 3,333 ₪ (מחצית דיבידנד החייב בניכוי מסים כדין) עדיין מעוכב בידי XXX ואינו צובר ריבית והפרשי הצמדה."

81. ביום 24.11.05 ניתנה החלטת כב' השופטת צילה קינן בבקשת האישה למתן הוראות, לפיה נקבע כדלקמן: "הכספים שעוכבו ע"י XXX כמפורט במכתב היועמ"ש לאגודה מיום 28/09/05 - המופנה לעו"ד אייזנברג, יועברו במלואם לחשבון נאמנות שיפתח ע"י ב"כ שני הצדדים. ב"כ הצדדים יפעלו במשותף להשקעתו עד למתן החלטה של ביהמ"ש לגבי אופן חלוקתו".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-XXX נ' XXX

82. ב"כ הצדדים מנהלים מאז 20.2.06 (לטענת האישה, ראו: סעיף 8 לתביעת האישה) חשבון נאמנות ובו מופקדים הכספים שעוכבו על ידי XXX, כמפורט לעיל (להלן: "כספי חשבון הנאמנות").

83. בטיעוני האישה, התייחסה האחרונה לכספי חשבון הנאמנות בסעיף 21 באומרה: "עקב סירובו לחלק את הכספים בחשבון הנאמנות והתעלמותו מכל פניות האישה בהתאם למסמכים המונחים בפני כב' בית המשפט הנכבד, גרם הבעל לנזקים כבדים וראוי לחייבו לפצות את האישה בגינם. הכספים בחשבון הנאמנות הם כספי האישה אשר נשחקים עד דק עקב תעלולי האיש. אין כל סיבה לעכב העברתם לאלתר לאישה".

84. בטיעוני האיש, התייחס האחרון לכספי חשבון הנאמנות בסעיף 26 באומרו: "...מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי מועד הקרע בין הצדדים הינו מועד אישור הסכם הממון שנחתם ביניהם, קרי, 22.9.1993, ולהורות כי על האקטואר לערוך את חוות דעתו באשר לזכויות הצדדים בהתאם למועד זה, לרבות באשר לחלוקה של הנתבעת בכספי חשבון הנאמנות הכולל את כספי הפרישה של התובע מחברת "XXX", הנוגע אך ורק לתקופה שבין מועד נישואיהם (שנת 1975) לבין מועד הקרע כאמור". מדבריו אלו של האיש אני מסיקה כי אין לו התנגדות עקרונית לקביעה כי האישה זכאית למחצית מכספי הפרישה של האיש מחברת "XXX", שהרי הדבר לא נטען על ידו כלל. לטענת האיש, האישה זכאית לחלק מכספי הפרישה רק לתקופה שמיום הנישואין ועד ליום 22.9.93. טענה זו, כמבואר לעיל, נדחתה על ידי, תוך שנקבע כי מועד הקרע הינו יום ה-26.5.05.

85. על כן, אני מורה למומחה להביא בחשבון במסגרת חוות דעתו גם את כספי חשבון הנאמנות, תוך חישוב חלקה של האישה בכספים הללו. למען הסר ספק, מובהר כי מדובר במחצית מסכום הפיצויים ופדיון ימי חופש והבראה.

86. לאחר ששקלתי את הנסיבות המיוחדות של תיק זה, ולאור הקביעות שבפסק הדין, הגעתי לכלל מסקנה כי התוצאה הראויה והצודקת אשר מאזנת בין מכלול השיקולים הינה שלא להיעתר לעתירת האישה לחייב את האיש לפצות את האישה.

הוצאות משפט:

87. על פניו, אין חולק כי התנהלותו הדיונית של האיש, מחייבת פסיקת הוצאות, שהרי האיש הגיש את התביעה לבית המשפט לענייני משפחה ב-XXX, כנסקר לעיל, חרף העדר סמכות מקומית, דבר אשר הצריך את האישה בהגשת טיעון לעניין העדר סמכות מקומית במסגרת כתב ההגנה, טיעון

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-XXX נ' XXX

1 שהתקבל בהחלטת כב' השופט טל פפרני, מיום 3.7.18, כנסקר לעיל. כמו כן, אין להתעלם מהעובדה
2 כי האיש כלל לא הגיש כתב הגנה בתלה"מ 18-07-9902.

3
4 88. יחד עם זאת, בהביאי בחשבון את העובדה כי הצדדים הגיעו להסכמות בדיון מיום 30.12.18, וכן
5 להסדר דיוני לעניין הגשת טיעונים באשר למועד הקרע, כמו גם בהתחשב בקביעות שבפסק הדין,
6 ועל מנת שלא להעמיק את הסכסוך רב השנים בין הצדדים, ובכדי שפסק הדין יביא לסיומם של
7 ההליכים הממושכים בין הצדדים, אינני פוסקת הוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

סוף דבר:

8
9
10
11 89. לאור כל האמור והמפורט לעיל, הנני מורה כדלקמן:

12
13 א. תביעת האיש לביטול מזונות אישה נדחית, נוכח מכלול הטעמים אשר פורטו בפסק הדין.

14
15 ב. המועד הקובע הינו יום ה- 26.5.05.

16
17 ג. הנני מורה למומחה מר XXX לערוך חוות דעת אקטוארית בהתייחס לכלל הזכויות לרבות
18 הסוציאליות והפיננסיות האחרות של הצדדים למן יום הנישואין (20.5.75) ועד למועד הקרע
19 (26.5.05) וכן מתבקש המומחה לערוך פסיקתא לגוף המשלם (XXX) מותאמת לחוק, כך
20 שתשלום הפנסיה יבוצע באמצעות הפסיקתא שתירשם.

21
22 ד. כן מתבקש המומחה להביא בחשבון במסגרת חוות דעתו גם את כספי חשבון הנאמנות, תוך
23 חישוב חלקה של האישה בכספים הללו.

24
25 ה. חו"ד המומחה תוגש תוך 60 יום. הצדדים יישאו בחלקים שווים בעלות שכרו של המומחה.

26
27 ו. חו"ד המומחה תועבר לעיון הצדדים, אשר רשאים לפעול בהתאם להוראות תקנה 25 (ה)-
28 (ו) לתקנות.

29
30 ז. הצדדים יודיעו לבית המשפט תוך 20 יום ממועד מתן חו"ד המומחה מהי האופציה אותה
31 מסכימים הם לאמץ (היוון או תשלום במועד גמילת הזכויות).

32
33 ח. בתום המועד להגשת בקשה מנומקת לחקירת המומחה (ראו: תקנה 25 (ו) לתקנות) יחתמו
34 הפסיקתאות שנערכו על ידי המומחה, וייתן פסק דין המאמץ את מסקנות חו"ד המומחה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 18-02-44686-XXX נ' XXX

תלה"מ 18-07-9902-XXX נ' XXX

ט. עד למתן פסק דין המאשר את חוות דעת המומחה שתוגש, ימשיך האיש וישלם לאישה את התשלומים החודשיים בסכום דמי המזונות שנפסקו.

י. החל ממועד מתן פסק הדין המאשר את חוות דעת המומחה שתוגש יבוטל חיובו של האיש במזונות האישה ותחת החיוב במזונות, ישלם האיש לאישה חלקה בזכויות הפנסיה שלו.

יא. החל ממועד יציאתו של האיש לגמלאות, האישה זכאית לחלקה בגמלת האיש (לפי השיעור שייקבע על ידי המומחה, בהתאם למועד הקרע, כמבואר לעיל).

יב. אין צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

יג. פסק הדין מותר לפרסום בהשמטת כל פרט מזהה, תיקוני עריכה והגהה.

המזכירות תמציא העתק פסק הדין לב"כ הצדדים ולמומחה ותסגור את התיקים שבכותרת.

ניתן היום, ו' אייר תשפ"א, 18 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

שושנה ברגר,
שופטת בכירה